

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A Ludovika sportünnepsége*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Bm

(Hely)

1924. 6. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

796(064.5)

Hely

Idő

"1924"

Személy

A Ludovika sportünnepsége

Igy, évzárás előtt, szokta minden esztendőben megtartani a M. Kir. Honvéd Ludovika Akadémia sportünnepségét. A szürke cím mögé azonban testet-lelket felüditő, nagyszabású látványosság húzódik még szerényen. A mikor az érdeklődő belép a Ludovika gyönyörű, hatalmas köfállal körülvett parkjába, mintha a mai peszsimista világ ellenkezőjébe, az optimizmus birodalmába lépne, optimizmusába, mely azonban férfias, acélos erő, ügyességen, rettenthetetlenségen nyugszik, mint pillérek. És ez az optimizmus, hit a magyar jövődében, melynek ezek a kitűnő Ludovikás-fiúk a letéleményesei s egyben az ígéretei is, átragad, átplántálódik a lelkesedő nézőre is. A Ludovika Akadémia magyszerűen, alapos selejtezéssel válogatja meg emberanyagát. A trianoni szégyenpapiros, ugyszólván lehetetlenné tette a nemzeti hadsereget, a Ludovika magyar honvédeket nevel, keveset, de igazi honvédeket, a kik minden tekintetben méltók lesznek erre a koszorús névre. Agyidegeket és testi izmokat feszítő munka folyik az intézetben: reggel öt órától este kilencig, vagy azon túl is, a köteleesség szert nevében, ember legyen a talpán, a ki ezt kibírja, a nagyszerű gyerekek azonban keményen állják a sárat és nem látszanak elnyűtteknek, üdék, fiatalok, vidámak, igazi, mindenre kész magyar katonák. Magyar katonának lerni ma nagyszerű feladat, mikor szűk határaink között, teljesen magunkra utalva, most már nem közös, hanem teljesen magyar a hadseregünk. Mindenkinek feledhetetlen lesz, a ki ott volt, ez a mai ünnepség: az a magyar szív, magyar lélek, magyar szellem és elme, melynek nagyszerű munkájában és

teljesítményében gyönyörködhattunk, ezt mind jelenti az az egy szó: honvéd. S hivatása védeni a Hazát mind halálig.

A sportünnepség délután négy órakor kezdődött. Valóságos népvándorlás vonult kocsin, autón, villamoson és gyalogszerrel az Üllői-uton, már jóval az ünnepség kezdete előtt, a Ludovika felé. A Ludovikás és tiszti rendezőség gyakorlatossággal és tapintattal bánt, igazította utba a nagy nézősereget. Négy órakor érkezett meg az ünnepségre *Horthy Miklós*, az ország kormányzója a kormányzóné asszony és két fia, továbbá a szokásos katonai kíséret társaságában. A zenekar rázendített a Himnuszra, ezután megkezdődött az ünnepség. A kormányzó számára fenntartott nagy tribünön ekkor már elhelyezkedtek *József királyi herceg tábornagy és családja, Augustia és Izabella királyi hercegnők, Crui herceg, Bethlen Istvánné grófné, Scitovszky Béla*, a képviselőház elnöke, vitéz *Nagy Pál* gyalogsági tábornok, a honvédség főparancsnoka, bulesei vitéz *Janky Kocsárd* altábornagy, a katonai főcsoport főnöke, *Horthy István* lovassági tábornok, *Than Károly báró* altábornagy, a budapesti vegyesdandár parancsnoka *Soós Károly* és *Balassa* altábornagyok, *Ággya-Pap Sándor* tábornok, *József kir. herceg* szárnysegéde, *Kárpáthy Kamilló* tábornok, *Denck Gusztáv* ezredes, a katonai iroda főnöke, *Nádossy Imre* országos főkapitány, *Marinovich Jenő* budapesti főkapitány, *Kánya Kálmán* rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter és még számosan. A közönség számát, a kiadott jegyek után számítva, mintegy nyolcezer főre becsülte a rendezőség.

Az első száma a produkcióknak szabadgyakorlat volt puskával, melyet *Tschurl*

Alfréd vivómester vezetésével végeztek a fiúk, a ritmikus mozgásoknak csodálatraemlélt szabályosságával. Az ugratás *Lenck Béla* őrnagy vezetésével a fiúknak magyaros bravurossága és lótermettségéről tett tanúságot. A szertornázást *Tasnády Imre* előadó vezényelte. A valóságos cirkuszi mutatványok álmétkodásra ragadták a közönséget. A tüzérségi gyakorlatok, melyeket

Reiter József őrnagy vezetett, a ludovikásoknak kitűnő fegyelmességéről és ügyességéről tett tanúbizonyítást, meglepő volt, hogy a négy löveges üteg, aránylag kis területen, boszorkányos bravurossággal mozgott. Egyike volt a legérdekesebb számoknak a gyalogsági gyakorlatok, melyben egészen eredeti s igen nehéz mozdulatokat csináltak a kis katonák ütemes egyöntetűséggel. A gyakorlatok feje egy bicikli-osztag meglepő támadása volt, mire a gyalogság gyorsan és mégis precize fejlődött föl védekezésbe, fekvőkuszó mozdulatokkal, majd megindította a támadás visszaverését. A földön való tornát *Bacsó Jenő* előadó vezelte, az erővel együtt járó jókedv, mellyel a ludovikások gyakorlataikat végezték, lebilincselte a nézőket. Különösen hamar terjedt el egy akadémikusnak, *Kántor János*nak a neve a közönség soraiban, a ki valóságos gumibernek látszott bámulatos hajlékonyságával. Szép látnívaló volt a szalaglépés, a három kitűnő lovas, a ki a játékban részt vett, *Lenck Béla* őrnagy tanítványa.

A mutatványok elején komor felhők tornyosultak az égen, a térség felett egy repülőgép haladt el, ez mintha megnyugtatta volna a felizgatott közönséget. Később a felhők mindjobban sűrűsödtek s vészjelzőlőan feketedtek. Ekkor a rendezők végigjárták a sorokat: Legfeljebb megázunk, mondották, kifelé tódulni azonban kár lenne, mert a hölgyeket a tömeg letiporná

a kijaratoknál. A figyelmeztetésre azonban nem volt szükség: az eső hatalmas esepékben eredt el. A közönség immár a ludovikás szellemtől, az optimizmustól átjárta állta az esőt, sőt a hátulsó sorok kedvéért később még az esőernyőjüket is lezárták.

Látván és gyönyörködve a példás katonai és mégis sportszerű szellemben, eszünkbe jutott az a szégyenletes marakodás, mely ezeken a falakon túl, odakint dul most a magyar sportban. Az jutott az eszünkbe, vajha a magyar sport vezényletét is erős magyar, akár katonai szellem vezetné s nem vásáros láрма és üzleti ügyesség.

Szünet után a második része következett az ünnepségnek. Történelmi előképsorozat kórhü jelmezben, felvonulásokkal. Címe: *Mult, jelen és jövő*, tervezte *Glock Tivadar* főtanácsos, rendezte v. *Bayor Ferenc* őrnagy. A *Mult* jelenetét *Hack József* őrnagy vezette, azzal kezdődött, hogy Álmos átadja a vezértséget Árpádnak, a kit azután pajzsra emelve választanak vezérré. Most a vészszerezés következett: tragikus, jelentős mozdulatokkal üritvén ki az aranykupa tartalmát. Majd az egyes nemzetiségek, a kiket a honalapítók itt találtak, hódoltak Árpád előtt. A rendezés itt nagyszerű monumentális levezetése meg a Munkácsy-képet. A fehér ló feláldozása jelenetében *Feszty Árpád* hatalmas körképéről vett jelenet bontakozott ki élő alakokkal, a kiket természetesen nánd ludovikások személyesítették meg. A misztikus stilszerű ősmagyaros zenekíséretet *Fricsay Rikárd* karnagy állította össze. Ezután az egyes történelmi korszakok elevenítette meg a felvonulókban. *Nemes József* őrnagy vezetésével. Az Árpádok korából: Szent István, Szent Gelért püspökkel, Péter, Szent László, Köny

ves Kálmán, II. Endre kereszties vitézokkal, IV. Béla, Kun László, III. Endre. A vegyes házbéli királyok kora: Nagy Lajos, Zsigmond, V. László, Hunyadi János Kapisztrán Jánossal, Mátyás fekete hadseregbéli vitézokkal és II. Lajos. A Habsburgok és erdélyi fejedelmek kora: I. Ferdinánd, II. Ferdinánd, Bocskay István, Bethlen Gábor, I. Lipót, Zrínyi Miklós a költő és hadvezér, Thököly Imre Zrínyi Ilonával, II. Rákóczi Ferenc, I. József, Mária Terézia Lotharingiai Ferencsel és V. Ferdinánd. Mindazok a korszakok, mikor a magyar nemzet nagy volt. Ezzel szemben következett a mai szomorú jelen, melyet *Sztrilich* Imre százados vezetett. A középben lepel hull le komor, élöcsoport-szoborszerű mozdulatlanságáról:

a gyászoló Hungária a csonka címerrel. Kétoldalt az elszakított részek szobrainak élő mű másai. S ezután következett a Jövő: távolról közeledő ágyuzugás, gépfegyverkattogás, kézigránátharc dübörgése, srappellek pattogása, rakétaeső a levegőben, a szobrok körül láng és tűz. Láng, mely orozva elragadta, tűz, mely fellobogva fog véle nem ami akaratumk, hanem a történelem törvényszerűsége szerint igazságot tenni.

A közönség a kormányzót és a királyi hercegeket felállva éljenezte meg távozásukkor, azután felbomolva hömpölygött ki az Üllői-utra; újra népvándorlássá növelvén meg a széles ut forgalmát.

Végül még hadd írjuk ide, hogy *Rózsás* főhadnagy volt az, a kinek tapintata és szivessége tette lehetővé, hogy a sajtó a szép ünnepen tisztét betöltse.